

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Co/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916212923
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6916212923.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej PhD., členov senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej a JUDr. Mariána Blahu v právnej veci žalobcu W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X. XXX/X, XXX XX U., právne zast. JUDr. Evou Fúčkovou, advokátkou so sídlom Hviezdoslavova 3, 979 01 Rimavská Sobota proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO 47 233 516, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9Csp/183/2016-73 zo dňa 12. novembra 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9Csp/183/2016-73 zo dňa 12. novembra 2018 **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd zaviazal napadnutým rozhodnutím žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.448,59 Eur. Zároveň ho zaviazal zaplatiť Slovenskej republike súdny poplatok vo výške 86,50 Eur a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že žalobca sa domáhal, aby okresný súd zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.448,59 Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného v dôsledku uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobca v konaní uvádzal, že podľa zmluvy mu mal žalovaný poskytnúť úver vo výške 1.500,- Eur, avšak v skutočnosti na účet žalobcu bola pripísaná suma 1.284,25 Eur. Poukázal na to, že žalovaný si z výšky úveru odpočítal poplatok za službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, kde podľa žalobcu ide o nanútenú službu za neprimerane vysokú odplatu. Zmluvu uzavretú medzi stranami sporu je podľa žalobcu možné považovať za nejasnú a nezrozumiteľnú, uzavretú v rozpore s dobrými mravmi za využitia nekalej obchodnej praxe. O rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi ide v prípade uzavretia zmluvy pri obzvlášť premrštenej úrokovej sadzbe, kde žalovaný v rozpore s dobrými mravmi stanovil ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70,01 % ročne a RPMN vo výške 69,82 % ročne. Podľa žalobcu úroky sa pritom pohybovali na úrovni 11,27 % ročne. Žalobca zároveň poukázal na to, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom predpísané náležitosti, dobu trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti a výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a z toho dôvodu žalobca mal plniť len čistý úver vo výške poskytnutých finančných prostriedkov 1.284,25 Eur, pričom však žalobca uhradil spolu 2.732,84 Eur a takto na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať. Žiadosť/zmluvu o revolvingovom úvere podpísal právny predchodca žalobcu, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz, následkom čoho bolo konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia prerušené s

poukazom na ustanovenie § 167q ods. 1, 2 Zákona č. 7/2005 Z.z., kde pohľadávka titulom bezdôvodného obohatenia voči žalovanému bola zmluvou o postúpení zo dňa 09.05.2018 postúpená na žalobcu, čo zakladá aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní ako právneho nástupcu pôvodného žalobcu.

3. Okresný súd uviedol, že žalovaný žiadal žalobcu v plnom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je osobitným nárokom a nie nárokom upraveným spotrebiteľským právnym režimom a z toho dôvodu aj vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu. Čo sa týka merita veci v súvislosti s dohodnutím odplaty za poskytnutie služby, táto dohoda podľa žalovaného bola individuálne uzavretá a nejde o predpoklad, ani podmienku vzniku zmluvy o úvere. Čo sa týka výšky dohodnutých úrokov, podľa žalovaného dohodnutá výška úrokov podstatne neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (OZ), podľa žalovaného zmluva o úvere obsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré namietal žalobca, ktoré sú konkrétne obsiahnuté v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania prípadného nároku žalobcu na bezdôvodné obohatenie.

4. K námietke miestnej nepríslušnosti okresný súd uviedol, že podľa § 13 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) je na konanie v prvej inštancii miestne príslušný všeobecný súd žalovaného, ak nie je ustanovené inak. Popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom, ak ide o spotrebiteľský spor, alebo o konanie v sporoch týkajúcich sa spotrebiteľského rozhodcovského konania (§ 19 písm. d) CSP). Pre posúdenie miestnej príslušnosti teda je rozhodujúce, v akom právnom postavení vystupuje žalobca v danom právnom vzťahu, ktorý je predmetom konania. Je pravdou, že žalobca si uplatňuje svoj nárok titulom bezdôvodného obohatenia, avšak tento jeho nárok je priamo naviazaný na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany sporu mali uzavrieť a jednoznačne v tomto právnom vzťahu žalobca vystupuje ako spotrebiteľ, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci podnikateľských aktivít a na druhej strane žalovaný vystupuje ako dodávateľ, ktorý pristupoval k uzavretiu zmluvy o úvere v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ide teda o nárok titulom bezdôvodného obohatenia, avšak zároveň sa nezmenil charakter právneho vzťahu strán sporu, ktorý je stále spotrebiteľský vzhľadom na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorého vzťahu môže vzniknúť aj nárok titulom bezdôvodného obohatenia, a preto na konanie v danej veci je miestne príslušný tunajší súd, kde o námietke miestnej príslušnosti súd rozhodne tak, že na ňu neprihliada, ktorú skutočnosť odôvodní v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

5. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie tým, že pre posúdenie nároku žalobcu na vydanie prípadného bezdôvodného obohatenia je podstatné posúdenie jeho nároku, či úver poskytnutý žalobcovi žalovaným je možné vyhodnotiť ako úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov pre chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ale v prvom rade bolo potrebné sa zaoberať otázkou, či vôbec platne došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Právny predchodca žalobcu pri podpise žiadosti o poskytnutie úveru dňa 20.11.2013 vyplnil len bod 5 žiadosti mimo svojich osobných údajov, v ktorom bode 5 boli uvedené údaje o požadovanom revolvingovom úvere a žalovaný dňa 02. 12. 2013 vyplnil údaje v bode 6 žiadosti ako údaje o schválenom revolvingovom úvere. V bode 6 žiadosti/zmluvy však žalovaný vyplnil rozdielne údaje ohľadom poskytnutého úveru týkajúce sa údajov ohľadom RPMN za úver a predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu, ktoré údaje neboli totožné s údajmi v bode 5 žiadosti, ktorú vyplnil právny predchodca žalobcu a je teda zrejmé a nepochybné, že nedošlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy o úvere zo strany právneho predchodcu žalobcu, keďže prijatie návrhu pre platné uzavretie zmluvy o úvere musí byť bez zmien a bez výhrad a pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, ide o nový návrh v zmysle § 44 ods. 2 OZ, ktorý nový návrh právny predchodca žalobcu mal taktiež písomne prijať, čo sa v danom prípade nestalo. Na základe tohto konštatovania dospel okresný súd k záveru, že k uzavretiu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nedošlo, keďže právny predchodca žalobcu podal písomný návrh zmluvy, v písomnom prijatí návrhu zo strany žalovaného boli uvedené zmeny, čo je považované za nový návrh a tento nový návrh právny predchodca žalobcu neprijal, táto skutočnosť nebola preukázaná, keďže nebol dodržaný zákonom predpísaný postup písomného prijatia tohto nového návrhu zo strany žalovaného právnym predchodcom žalobcu s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

6. Odhliadnuc od horeuvedeného okresný súd poukázal na to, že celý proces uzatvárania zmluvy bol neprehľadný, zavádzajúci a v rozpore s dobrými mravmi, keď právny predchodca žalobcu podpísal najprv žiadosť/zmluvu, v ktorej uviedol požadované náležitosti ohľadom prípadnej zmluvy o úvere, avšak nie je vôbec jasné, akú sumu úveru vlastne aj v skutočnosti mal dostať. Zmluvné dojednania, ktoré sú súčasťou žiadosti/zmluvy o úvere, obsahujú zmluvné dojednania, že veriteľ jednostranne podľa svojej ľubovôle môže aj bez súhlasu spotrebiteľa požadovanú výšku úveru znížiť alebo zmeniť iné parametre úveru. Spotrebiteľ pritom nemá v danom prípade ani možnosť sa vyjadriť k prípadnej zmene náležitostí zmluvy o úvere a následne nemá možnosť sa ani rozhodnúť, či takýto zmenený návrh zmluvy prijme alebo nie. Takéto zmluvné dojednanie je výrazne v prospech len dodávateľa - žalovaného, kde v jeho prospech je zároveň aj zmluvné dojednanie, že dlžník súhlasí s tým, že s oznámením o schválení úveru bude oboznámený po jeho odoslaní žalovaným až po tom, čo už žiadosť/zmluvu spotrebiteľ podpísal. Takýto dohodnutý postup a takéto zmluvné dojednania zakladajú výraznú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a nemôže požívať súdnu ochranu pre svoj rozpor so zákonom, ako aj s dobrými mravmi.

7. Keďže podľa záveru okresného súd nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, došlo na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia, ktoré je žalovaný povinný vydať, keďže obdržal zo strany právneho predchodcu žalobcu plnenie bez právneho dôvodu. Bezdôvodné obohatenie vzniklo na základe toho, že žalovaný poskytol právnemu predchodcovi žalobcu sumu 1.284,25 Eur a právny predchodca žalobcu plnil žalovanému celkovo sumu 2.732,84 Eur, a to tak, že sumu 2.330,99 Eur plnil priamo žalovanému právny predchodca žalobcu, čo vyplýva zo stanoviska žalovaného zo dňa 01. 07. 2016 za obdobie 12. 02. 2014 až do 13. 06. 2016 a suma 401,85 Eur bola uhradená na účet žalovaného zamestnávateľom právneho predchodcu žalobcu. Pri porovnaní súm, ktoré strany sporu si navzájom hradili, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie v žalovanej výške 1.448,59 Eur.

8. K námietke premlčania vznesenej žalovaným okresný súd uviedol, že nárok žalobcu nie je premlčaný ani v dvojiročnej subjektívnej ani v trojiročnej objektívnej premlčacej lehote s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1, 2 OZ s poukazom na to, že právny predchodca žalobcu uhradil sumu 1.284,25 Eur, t.j. sumu, ktorá mu bola poukázaná žalovaným splátkou 12.05.2015 (podľa stanoviska žalovaného zo dňa 01.07.2016 o prehľade splátok). Od tohto obdobia začalo vznikať bezdôvodné obohatenie, kde vzhľadom na to, že žaloba na súde bola podaná 05.12.2016, nedošlo k uplynutiu ani subjektívnej dvojiročnej premlčacej lehoty a už vôbec nie k uplynutiu trojiročnej objektívnej premlčacej lehoty.

9. Okresný súd záverom uviedol, že v prípade, ak by došlo platne k uzavretiu zmluvy o úvere medzi stranami sporu, súd by musel posudzovať v prvom rade, či predmetná zmluva o úvere obsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, kde predložená žiadosť/zmluva by zákonné náležitosti neobsahovala, minimálne ohľadom náležitosti konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a doby trvania zmluvy, ktorú náležitosť neobsahuje ani bod 5 ani 6 žiadosti/zmluvy, kde pokiaľ táto náležitosť sa nachádza v oznámení veriteľa o schválení úveru, toto oznámenie nie je podpísané právny predchodcom žalobcu, ale len žalovaným, v tomto rozsahu toto oznámenie nie je možné považovať za zmluvu podpísanú obidvoma účastníkmi konania, kde toto oznámenie ako jednostranný úkon zaslal žalovaný právnej predchodkyňi žalobcu až po podpise žiadosti/zmluvy právny predchodcom žalobcu v súlade s právny názorom Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/357/2017. Ďalej v danej súvislosti v prípade platnosti zmluvy o úvere by súd tiež musel riešiť otázku odplaty pri uzavretí dohody o poskytnutí služby za odklad troch splátok, to, či táto služba bola dohodnutá na žiadosť spotrebiteľa, či odplata za túto službu má byť započítaná do RPMN a či teda správne je uvedená RPMN v uzavretej zmluve a či nie je uvedená v neprospech spotrebiteľa, čo by spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a tak by vznikla právny predchodcovi žalobcu len povinnosť vrátiť čistý úver, ktorý zo strany právneho predchodcu žalobcu bol preplatený, a vznikol by nárok na vrátenie žalovanej sumy na tomto právny základe.

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní, priznal právo na plnú náhradu trov konania.

11. Voči rozhodnutiu okresného súdu podal odvolanie žalobca podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Uviedol, že súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie tým, že medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným nebola platne uzavretá zmluva o revolvingovom úvere, pretože neobsahovala dva obsahovo zhodné prejavy vôle v oblasti náležitosti ročnej percentuálnej miery

nákladov (RPMN) vychádzajúc z rozdielu medzi návrhom a akceptáciou. Závery súdu a rozhodnutie nadväzujúce na tieto závery žalobca napadol preto, že súd v prvom rade nezodpovedal, na základe akých skutočností a z akých dôvodov mal za to, že údaj o RPMN by si účastníci zmluvy vôbec legálne mohli dohodnúť. Súd prvej inštancie bez akéhokoľvek odôvodnenia uviedol, že nedošlo k dohode o výške RPMN. Vzhľadom na špecifickosť tohto údaju spôsob jeho určenia a kogentné pravidlá stanovené zákonom pre jeho výpočet žalobca uviedol, že takýto formalistický prístup súdu je predčasný. Z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu a zákon takýto konsenzus ani nepredpokladá, čo je na prvý pohľad zrejme pri údajoch ako adresa a označenie kontrolného orgánu, ktorý je určený zákonom, priemerná hodnota RPMN, ktorý údaj určuje Ministerstvo financií SR. Súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, či ide o dohodnuteľný údaj alebo nie, teda či aj RPMN nepatrí medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť. Podľa názoru žalovaného išlo o základnú otázku, s ktorou sa mal súd vysporiadať.

12. Žalovaný uviedol, že hodnota RPMN úveru sa medzi stranami úverovej zmluvy nikdy nedojednávajú a preto sa účastníci zmluvy na tejto náležitosti dohodnúť ani nemôžu. To že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod. vyplýva v prvom rade z právnej úpravy upravujúcej spôsob určenia tohto údaju. Aj súdna prax dospela k obdobnému záveru. Zdôraznil, že ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z., teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zák. č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne „navrhol“ žalobca v oboch zmluvných vzťahoch, pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zák.č. 129/2010 Z.z.

13. Žalovaný poukázal na to, že napádaného rozsudku nie je zrejme ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca vlastne navrhol údaje o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Na základe uvedeného poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku vzniku zmluvných vzťahov.

14. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/839/2016, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť.

15. Žalovaný pripomenul, že ak by odvolací súd prijal záver súdu o dohodovaní RPMN, potom jeho dôsledkom okrem iného by bolo to, že napr. pri uzatváraní zmlúv dištančným spôsobom by nikdy nemohlo dôjsť vlastne k vzniku zmluvy. Ak by hodnota RPMN mala byť vždy potvrdzovaná ako predpoklad vzniku zmluvy, tak zmluva by vznikala okamihom, kedy by nastali účinky úkonu každej zo strán, s ktorými zákon spája vznik zmluvy. Tým by bolo doručenie prijatia návrhu (návrhu hodnoty RPMN). Ak by však dohoda o RPMN bola podmienkou vzniku zmluvy, potom až uvedeným okamihom by dochádzalo k vzniku zmluvy, čo by ale znamenalo, že by sa hodnota RPMN znova musela počítať a takto vypočítaná hodnota opätovne oznámiť dlžníkovi. Celý proces by takto pokračoval vlastne do nekonečna.

16. Žalovaný uviedol, že alternatívne uvedené závery súdu o tom, že ak by zmluva bola platne uzavretá, potom by neobsahovala súdom uvádzané náležitosti, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Konajúci súd sa obsahom zmluvy o revolvingovom úvere ako celku nezaoberal a preto ním uvádzané tvrdenia sú predčasné, nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a nepredstavujú ani právne relevantné posúdenie.

17. Žalovaný v odvolaní spochybnil aj preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Podľa obsahu rozsudku malo dôjsť k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.05.2018 medzi pôvodným žalobcom R. U. a súčasným žalobcom. Žalovaný uviedol, že ako vyplýva z údajov zverejňovaných správcom konkurznej podstaty ohľadne konkurzného konania vedeného na majetok pôvodného žalobcu, správca konkurznej podstaty navrhol zastavenie konkurzu z dôvodu, že majetok nepostačuje na úhradu nákladov s ním spojených. Ďalej z Obchodného vestníka ohľadne konkurzu vyplýva, že došlo k ponukovému konaniu, no nevyplýva a nebolo zverejnené, že došlo k speňaženiu pohľadávky, ktorá je predmetom konania. Správca nevykonával ani rozvrh výťažku zo speňažovania, pričom konkurz bol zrušený až dňa 09.07.2018. Žalovaný preto namietol, že sú vážne pochybnosti o platnosti zmluvy, o jej splnení a o tom, či ide o platný úkon, čo je podmienka aktívnej legitímácie.

18. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a o veci rozhodol tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na plnú náhradu trov konania.

19. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

20. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovení § 379 a § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

21. Odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou/ žiadosťou o revolvingovom úvere zo dňa 02. 12. 2013, rozhodcovskou zmluvou zo dňa 02. 12. 2013, dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 02. 12. 2013, výpočtami RPMN na čl. 11 až 13 spisu, priemernými úrokovými mierami úverov na čl. 14 spisu, stanoviskom veriteľa zo dňa 01. 07. 2016, potvrdením Základnej umeleckej školy Rimavská Sobota zo dňa 21. 11. 2016, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 02. 12. 2013, údajmi o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch na čl. 29 spisu, vyjadrením žalovaného zo dňa 18. 02. 2017 a 26. 10. 2018, vyjadrením žalobcu zo dňa 14. 06. 2017, oznámením správcu konkurznej podstaty zo dňa 07. 11. 2017, návrhom na zmenu strany sporu, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 09. 05. 2018, hodnotením dlžníka zo dňa 02.12.2013.

22. Odvolací súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného okresným súdom: Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere dňa 02. 12. 2013, a to spôsobom tak, že právny predchodca žalobcu dňa 20. 11. 2013 podpísal žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvu o revolvingovom úvere, kde boli vyplnené údaje o žalovanom, o právnom predchodcovi žalobcu a v bode 5 boli vyplnené údaje o požadovanom revolvingovom úvere tak, že dlžník žiada spoločnosť PROFI CREDIT SLOVAKIA, s.r.o. o poskytnutie úveru za nasledovných podmienok. Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,-, splatnosť úveru (počet splátok) 42. Mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, 3.375,54. Predpokladaná RPMN za úver 70,01 %. Ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Priemerná RPMN za úver 45,94 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, 1.928,88. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %. Ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %.

23. Zmluva v bode 6 obsahuje údaje o schválenom revolvingovom úvere v Eur (nevypĺňajte), ktorý bod doplnil žalovaný dňa 02. 12. 2013, ktorý bod obsahuje nasledovné údaje. Poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.500,-, splatnosť úveru (počet splátok) 42. Mesačná splátka (vrátane úrokov) 80,37. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, 3.375,54. RPMN za úver 69,82 %. Ročná úroková sadzba úveru 70,01 %. Priemerná RPMN za úver 45,94 %. Poskytnutá čiastka revolvingu 790,84. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť, 1.928,88. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 60,49 %. Ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,25 %.

24. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

26. Podľa § 46 ods. 2 prvej vety OZ pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu.

27. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

30. Posúdenie nároku veriteľa na zaplatenie úveru poskytnutého dlžníkom na základe zmluvy o úvere závisí od charakteru právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom. V prejednávanom prípade okresný súd správne zistil, že žalovaný mal pri uzatváraní právneho úkonu postavenie spotrebiteľa, a že Zmluva o úvere, ktorú jeho právny predchodca uzavrel so žalobcom, spĺňa kritériá vymedzenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZSÚ).

31. Zmluva o spotrebiteľskom úvere zároveň podlieha kogentnej regulácii zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako osobitného právneho predpisu, ktorý v ust. § 9 ods. 2 vymedzuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle § 11 ods. 1 ZSÚ pritom absencia určitých zákonom vyžadovaných náležitostí má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

32. Je možné prisvedčiť žalobcovi, ktorý v odvolaní namietol, že okresný súd dospel k nesprávnemu záveru, že Zmluva o úvere nebola uzavretá. Okresný súd svoj záver odôvodnil tým, že nedošlo k prijatiu návrhu na uzavretie zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu, pretože prijatie návrhu pre platné uzavretie zmluvy musí byť bez zmien a bez výhrad a výška RPMN nebola v návrhu a v akceptácii zhodná.

33. Ročná percentuálna miera nákladov je v zmysle § 2 písm. j) ZoSU vyjadrením celkových nákladov spotrebiteľa so spotrebiteľským úverom, ktorá sa vyjadruje ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru. RPMN teda nemôže byť výsledkom „dohody“, ale je matematickým vyjadrením pomeru nákladov na spotrebiteľský úver k jeho výške. Hodnota RPMN sa určí výpočtom na základe matematického vzorca a je ovplyvnená výškou premenných, ktoré do neho vstupujú. Zmluvné strany sa nemôžu „dohodnúť“ na výške RPMN, môžu sa dohodnúť iba na tých vstupných premenných, na základe ktorých sa RPMN vypočíta (výška úveru, počet splátok, výška dohodnutého úroku, výška dohodnutých poplatkov za úver a pod.).

34. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že zmluva o úvere bola medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným platne uzavretá, zaoberal sa ďalej argumentmi, ktoré žalobca a žalovaný uvádzali v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní. Dospel k záveru, že okresný súd správne vyhodnotil naplnenie podmienok miestnej príslušnosti, keď vzhľadom na skutočnosť, že zmluva o úvere bola uzavretá medzi spotrebiteľom a dodávateľom ide o spotrebiteľský spor a preto v súlade s ust. § 19 písm. d) CSP bola založená miestna príslušnosť Okresného súdu Rimavská Sobota.

35. Žalovaný v odvolaní namietol, že pokiaľ ide o alternatívne uvedené závery súdu o tom, že ak by zmluva bola platne uzavretá, tak by neobsahovala súdom uvádzané náležitosti, nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní, keďže konajúci súd sa obsahom zmluvy o revolvingovom úvere ako celku nezaoberal. Odvolací súd z rozhodnutia okresného súdu zistil, že tento vykonal dokazovanie obsahom zmluvy a zaoberal sa základným skutkovým stavom, z ktorého vyplýva že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere dňa 02.12.2013, pričom strany si okrem iného dohodli, že ročná úroková sadzba úveru je 70,01%. Tento skutkový stav ani v konaní nebol sporný.

36. Úroková sadzba dohodnutá vo výške 70,01% ročne je podľa posúdenia odvolacieho súdu v hlbokom rozpore s dobrými mravmi a nie je možné priznať právnu ochranu dojednaniu, ktoré tak výrazným spôsobom prekračuje úrokovú sadzbu dojednanú pri porovnateľných spotrebiteľských úveroch. I keď právne predpisy neupravujú maximálnu prípustnú výšku dohodnutých úrokov v prípade spotrebiteľských úverov, neznamená to, že je možné domáhať právnej ochrany v prípade dohody, ktorá v rozpore s dobrými mravmi prekračuje účel dojednania o zmluvných úrokoch. Zmluvný úrok sa chápe ako cena peňazí, pričom táto cena môže byť predmetom dohody medzi veriteľom a dlžníkom, keďže uzavretie dohody o výške zmluvného úroku je v súlade s dispozíciou autonómiou v rukách zmluvných strán.

37. Pokiaľ však náležitosť takto uzavretej dohody posudzuje súd, je povinný aplikovať v každom prípade korektív dobrých mravov, aby nedošlo k situácii, kedy súd poskytne právnu ochranu nemravnému konaniu. Hranica konkrétnej výšky dohodnutých úrokov, ktorá by ešte mohla byť na základe posúdenia súdu prípustná, vždy závisí od individuálneho posúdenia skutkového stavu zisteného v konkrétnom prípade. V danom prípade žiadne okolnosti uzatvárania zmluvy o úvere neodôvodňujú, aby súd posúdil dohodu o výške úrokovej sadzbe 70,01% ročne ako dohodu, ktorá je v súlade s dobrými mravmi.

38. Skutočnosť, že zmluvné strany si dohodli zmluvný úrok v rozpore s dobrými mravmi, má v zmysle § 39 OZ za následok, že v tejto časti je právny úkon neplatný, pretože sa prieči dobrým mravom. Pokiaľ však dohoda o výške zmluvného úroku bola neplatná, nebola súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 02.12.2013. Keďže dohoda o úroku je jednou z tých podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods.2 písm. i) zák. č. 129/2010 Z.z.), ktorých absencia v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vecný záver okresného súdu že na strane žalobcu nemohla vzniknúť povinnosť zaplatiť žalovanému poskytnutú istinu úveru spolu s poplatkami a úrokmi, je správny.

39. Žalovaný v odvolaní po prvýkrát spochybnil preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. O skutočnosti, že na strane žalobcu došlo k zmene, bol žalobca informovaný v zmysle uznesenia okresného súdu č.k. 9Csp/183/2016-60 zo dňa 08.10.2018, ktoré bolo doručené jeho právnomu zástupcovi dňa 16.10.2018. V následnom vyjadrení žalovaného zo dňa 26.10.2018, v ktorom ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, ani neskôr do vyhlásenia uznesenia okresného súdu o tom, že dokazovanie je skončené, žalovaný námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu žalovaný nevzniesol. V zmysle ust. § 154 CSP, ktoré upravuje zákonnú koncentráciu konania je prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možné uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, v odvolacom konaní ich už nie je možné uplatniť, ak sa nejedná o novoty v zmysle § 366 CSP. Keďže postúpenie pohľadávky z pôvodného žalobcu na nového žalobcu ku ktorému došlo 09.05.2018 nie je možné vyhodnotiť ako novotu v odvolacom konaní, odvolací súd už k tejto námietke v odvolacom konaní nie je oprávnený prihliadnuť a preto sa jej obsahom nezaoberal.

40. Keďže rozhodnutie okresného súdu bolo vecne správne, aj keď z iného právneho dôvodu, odvolací súd ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

41. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu sporových strán. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný, preto žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

42. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).